

# SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

## Ons eerste Lustrum.

Het is moeilijk te bepalen wanneer wij ons eerste Lustrum moeten herdenken.

Feitelijk zou 16 Juni 1924 als de juiste datum moeten gelden, dat is dan 5 jaar na het verschijnen van het 1e nummer van Succulenta.

Daartegenover staat dat in onze Statuten voorkomt dat het 1e verenigingsjaar geacht wordt te loopen van 15 Juni tot 31 December 1919, zoodat met 31 Dec. 1923 het 5e jaar officieel eindigt.

Hierdoor ontstond het dilemma, dat noch op 31 Dec. 1923 noch op 15 Juni 1924 kan gebubileerd worden, zonder dat zulks voor aanvechting vatbaar zou zijn ; toch willen ook wij onze vierdagen gaarne vieren en zeker wilden wij ons eerste Lustrum niet onopgemerkt laten voorbijgaan ; doch hoe moesten wij ons hier uitredden ?

De knoop doorhakken ging niet, dus moesten wij het op andere wijze trachten te vinden en inderdaad hebben wij een uitweg gevonden, die naar wij hopen allen zal voldoen.

Wij gaan jubileeren ! en wel grootscheepsch, namelijk : vanaf 1 Januari tot 30 Juni 1924, een half jaar lang dus — royaler kan het haast niet — en het slot zal de reeds geannonceerde tentoonstelling zijn, die belooft uitstekend te zullen slagen.

Voor het zoeven genoemde tijdvak hebben wij (omdat Succulenta nu eenmaal „de band is die ons bindt”) het voornemen, om van de eerste 6, na dit nummer, verschijnende afleveringen van ons maandblad een on-onderbroken serie van feestnummers te maken !

Ik wil thans niet in den breede mededeelen wat wij zoo al van plan zijn — dit moet een verrassing blijven — doch slechts één ding verklappen en dat is, dat wij, indien geen zeer bijzondere moeilijkheden onze voornemens verhinderen, in staat zullen zijn in die 6 nummers een reeks van 40 á 50 schitterende cliché's af te drukken, zoodat dat gedeelte van ons blad een der best geïllustreerde documenten uit de geheele cactus-literatuur zal vormen en een blijvend waardevol studiemateriaal zal blijken.

En nu : bij een Lustrum past een terugblik en daaraan wil ik mij niet onttrekken, doch wat zal ik memoreeren ! Er is zooveel dat zich opdringt en om plaatsing vraagt.

Allereerst geloof ik het billijk, om een woord van hulde en dank te brengen aan onzen Secretaris, de heer Duursma, die vanaf de oprichting met nimmer verflauwend ijver de belangen van onze vereeniging heeft voorgestaan, ja eigenlijk reeds jaren daarvóór met gelijk doel werkzaam was, en die feitelijk den stoot heeft gegeven die tot de oprichting geleid heeft.

Het is geen kleinigheid, die Duursma voor de vereeniging heeft overgehad en nog dagelijks overheeft, en het jaarlijks van zijn hand verschijnende overzicht der in dat jaar gevoerde correspondentie geeft, hoe bescheiden al dat werk ook wordt vermeld, reeds een kijkje op wat er van onzen Secretaris gevergd wordt.

Daarnevens mogen wij niet over het hoofd zien de vele arbeid die iedere maand voor de opstelling en de verzending enz. van Succulenta verricht moet worden, dat is evenmin een kleinigheid.

Inderdaad is er alle reden onzen Secretaris hier een openlijk woord van dank en erkentelijkheid te brengen en ik geloof uit naam van alle leden te spreken, indien ik dit te dezer plaatse doe en daarbij gelijktijd de hoop uitspreek dat de heer Duursma ons zijn toewijding ook in den vervolge zal willen blijven schenken.

Doch nevens onzen nog steeds vol goeden moed arbeidenden Secretaris, treden uit dien eersten tijd nog twee andere mannen naar voren, die, hoewel zij door verschillende oorzaken ons verlieten, niet door mij vergeten mogen worden.

Ik bedoel de heeren H. W. Ferree en C. H. Prins, die respectievelijk als Voorzitter en als Penningmeester bij de oprichting de leiding der zaken op zich wilden nemen en die de vereeniging door de eerste, moeilijkste jaren hielpen heenloodsen en wier optreden der vereeniging van veel nut was.

Ook u onzen dank, vrienden, voor uw pioniersarbeid, die voor ons het pad heeft afgebakend ; dank ook voor de door u beiden gelegde hoeksteen onzer fundeering : „overleg” en „zuinigheid” waarop het verdere gebouw rust en die bij alle veranderingen ook thans nog de steunpunten vormen waarop wij verder kunnen bouwen.

Het eerst ontviel ons onzen Penningmeester, de heer Prins, die door bezigheden, welke hem steeds van huis deden zijn, gedwongen was zijn functie neder te leggen, in welke vacature voorzien werd in Augustus 1920 door de verkiezing van den heer J. M. van den Houten, die ook thans nog deel van het Bestuur uitmaakt en zich op loffelijke wijze van zijn taak kwijt en de financiën der vereeniging uitstekend beheert.

In December 1920 moest opnieuw een verkiezing plaats hebben, ditmaal van een Voorzitter, daar de heer Ferree wegens drukke werkzaamheden verzocht als zoodanig ontslagen te worden en viel mij de eer te beurt tot Voorzitter verkozen te worden, terwijl tenslotte met ingang van 1 Jan. 1922 de heer J. H. J.

van Wijlick als redactioneel en adviseerend lid tot het Bestuur toetrad.

Dit voor zoover het Bestuur betreft, waarin geen verdere mutaties plaats vonden. Onder de leden was er meer verloop en in den loop der jaren zagen wij velen vertrekken. Slaan wij echter een blik op de ledenlijst van 1919 en op die van 1923, dan blijkt, bij vergelijking, dat velen vanaf de oprichting de vereeniging trouw gebleven zijn en als een vaste kern van veteranen het Bestuur met hun vertrouwen omringd hebben. Het was die kern, die het het Bestuur mogelijk maakte voor allen werkzaam te blijven en dikwijls is bij moeilijke oogenblikken gebleken dat menigeen onder die getrouwen, ondanks den nood der tijden, nog wel een offer voor de vereeniging wilde brengen.

Als ik tenslotte nog een enkel woord wijd aan ons geacht medelid, de heer T. van der Weij, dan is het mij een behoefte ook hem van ons allen den dank te brengen voor de vele en groote moeiten, die hij zich heeft willen geven en ook in de toekomst, hopen wij, zal blijven geven voor Succulenta, dat vanaf het eerste nummer op zijn persen werd gedrukt in steeds fraaiere uitvoering.

In het 1e nummer van Succulenta van dit jaar schreef ik dat wij geneigd waren te zeggen dat wij bezig waren onze „Sturm und Drangperiode” te boven te komen en dat wij vrijwel de kinderschoenen ontwassen waren.

Gedurende 1923 is onze hoop niet beschaamd geworden, het aantal leden nam gestadig toe en is, indien ik mij niet bedrieg, op het oogenblik tot een nog nimmer bereikt aantal gestegen.

Wij mogen dus op het tijdstip van het *officiële* lustrum dankbaar terugzien op wat tot nu toe bereikt werd.

Het is nu evenwel zaak om te zorgen, dat wij houden wat wij hebben en in dit verband wijs ik, evenals vroeger eens, weder naar de „Inleiding” in het eerste nummer van Succulenta namelijk dat van 16 Juni 1919, waarin het toenmalige Bestuur schreef :

„De levensvatbaarheid (van de vereeniging) hangt af van uw aller medewerking, waarop wij nogmaals eens een ernstig beroep doen.

En zoo steken wij dan van van wal, rekenend op uw aller sympathie en medewerking” \* \* \*

De levensvatbaarheid (en meer dan dit) is gebleken en dank zij veler medewerking mogen wij nu jubileeren ; welnu werkt dan van nu af allen mee aan den groei onzer vereeniging, opdat wij bij ons tweede Lustrum nog meer reden hebben dan thans om feest te vieren.

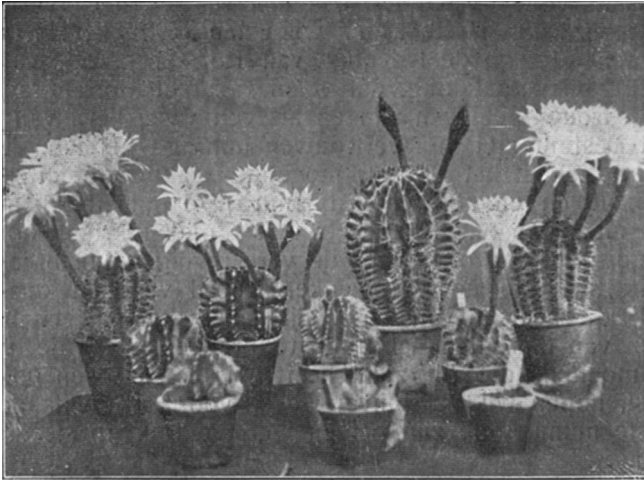
‘S-GRAVENHAGE, Dec. 1923. J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

---

### **Een groep rijkbloeiende Echinopsissen**

Dank zij de bereidwilligheid van „Floralia” zijn wij in staat onze leden hierbij een groepje rijkbloeiende Echinopsis-soorten

te laten zien, behoorende tot de verzameling van ons medelid, den heer S. G. Kooistra te Goënga, die hiervan vertelt: „De



grootste plant op de achterste rij is 27 cM. hoog en 16 cM. in doorsnede en is 10 jaar oud. Zij bloeit met groote, prachtig zacht-rose gekleurde bloemen. Eigenaardig genoeg heeft zij nog nooit jonge bolletjes gemaakt.

Nummer 1 van links en nummer 1 van rechts zijn zusters, zij gelijken veel op de groote plant, maar de bloemen zijn zeer welriekend. De eene is 10 jaar oud, 16 cM. hoog en 12 cM. in doorsnede ; de andere 14 cM. hoog en 11 cM. in doorsnede is 9 jaar oud. No. 3 van links op de tweede rij is een stek van een der beide vorige.

No. 2 van links op de achterste rij is een geheel andere plant. De vorm is veel ronder, 11 1/2 cM. hoog en 14 cM. in doorsnede. In tegenstelling met de voorgaande soort heeft deze heel korte doorns ; zij komen nauwelijks uit het viltkussen te voorschijn. De bloemen zijn mooi rose, ook welriekend, doch niet zoo groot als die der eerstgenoemde. De plant bloeit op de foto met 6 bloemen en heeft later nog 4 ontwikkeld ; zij bloeit alle jaren even rijk.

De eerste plant van links op de middelste rij bloeit met witte, weinig riekende bloemen ; de bloemen van de middelste op deze rij zijn mooi rose gekleurd.

Het vorige jaar had ik, schrijft de heer Kooistra, ongeveer 30 Echinopsbloemen en dit jaar wel 40. Ik had er een plantje bij van maar 5 cM. hoog, waaraan ook al een bloem zat. 's Zomers heb ik de planten met de potten ingegraven in een paar gewone koude bakken en 's winters staan ze in den kelder”.

Wij zijn den heer Kooistra zeer dankbaar voor zijn foto en

mededeelingen en hopen, dat ook onze andere leden een volgend jaar zooveel succes met hun planten zullen hebben.

G. D. D.

---

### Het bezichtigen van verschillende collecties.

In ons voorgaand nummer schreef de heer R. uit Hilversum over bovengenoemd onderwerp en wees hij er op, hoe het bezichtigen van elkanders verzamelingen niet alleen leerzaam is wat onze kennis der soorten aangaat, doch bovendien hoe men tot een beter inzicht komt wat het kweeken en verzorgen zijner eigen planten aangaat. Als men dan daarenboven van zijn bevindingen nog verslag doet in Succulenta kunnen wij allen profiteren van de opgedane ervaringen. Persoonlijk kunnen we hier nog aan toevoegen dat we van onze verschillende bezoeken niet anders dan aangename herinneringen hebben behouden en dat het ons tevens gebleken is, hoe groot het aantal serieuze liefhebbers is, dat zich in ons land met de vetplantenkwekerij bezig houdt. Alleen moeten we hen nog wat meer aan het schrijven zien te krijgen, opdat de redactie nimmer om copie verlegen behoeft te zitten. Van de groote openbare verzamelingen hoorden we tot nu toe slechts iets uit den Amsterdamschen Hortus en de Rotterdamsche Diergaarde, benevens van de verzameling uit het Rengerspark te Leeuwarden, maar waar blijven Leiden, Utrecht, enz. ? Kunnen we daar geen correspondent krijgen, die ons geregeld op de hoogte houdt? Het moest eigenlijk niet kunnen voorkomen, dat er in ons land op succulenten gebied iets te zien is, zonder dat wij daarvan kennis dragen. Wie stelt zich hier nu eens voor beschikbaar ?

---

### Rotterdamsche Diergaarde Dec. 1923.

In de Victoria-Serre (Orchideenkasje) bloeien eenige *Epiphyllums truncatum*, aardige kroonboompjes, temidden van epiphytische orchideen, waar ze ook eigenlijk bij thuisbehooren. Opvallend, hoe zwak en leelijk de entwijze op *Peirescia* toch is. Als ze niet worden ondersteund, zouden ze omvallen en dan wat een onooglijke knoesten op de vergroeiingsplaats. Zou daar nu niets beters op verzonnen kunnen worden? In de kwekerij neemt men proeven met *Cereus hamatus* Scheidw. als onderstam, wat heel wat beter voldoet, daar hiervan de stam in de dikte meegroeit en zodoende een fraaier en bovendien steviger geheel verkregen wordt. Een zeer bijzonder exemplaar is de varieteit *Albicans* (*Deficatum* F. A. Haage?) met teer-rose bloemen die aan orchideen doen denken. Ook komt *Rhipsalis crispata* in bloei, een zeer mooie soort met breedgekroesde bladeren. Vermelden we tenslotte een groote *Melocactus* met cephalium, die sinds eenigen tijd weer aanwezig is en verder de aankomst van een prachtige zending importplanten, dan hebben wij de voornaamste nieuwtjes gemeld. Deze laatste zijn nog niet voor het publiek ter bezichtiging gesteld, zoodat we daar later op terug komen. Vermelden we

echter alleen als bewijs hoe groot de bloeiwilligheid bij import wel zijn kan, dat een *Mamillaria Scheerii*, die reeds maandenlang geen druppel vocht heeft gehad, bezig is bloemknoppen te maken.

In de bibliotheek bevindt zich een uitgebreide verzameling foto's en andere stukken betrekking hebbende op Agaven, voornamelijk afkomstig van den heer de Jonge van Elmeet, die in den 70er jaren een der beroemdste verzamelingen der wereld bezat. Door de welwillendheid der Directie is mij deze kostbare verzameling authentieke stukken ter bestudeering afgestaan, zoodat we in staat hopen te zijn in den nieuwen jaargang hierover het een en ander te kunnen mededeelen. H.

---

## Tentoonstelling van Vetplanten te 's-Gravenhage.

Zachtjes aan nemen de plannen voor deze tentoonstelling vaster vorm aan en als het blijft gaan als tot nu toe, dat wil zeggen: indien nog geleidelijk *verdere toezeggingen* inkomen, dan zal ik inderdaad tot het houden der tentoonstelling kunnen overgaan, in principe heb ik daartoe dan ook reeds besloten doch ik moet een *dringend* beroep doen op de weifelaars en hen verzoeken nu eindelijk te besluiten.

Er kunnen nog meerdere inzendingen geplaatst worden, want hoeveel interessants ook reeds toegezegd is: ik wilde er een show van maken die de bezoekers ten duidelijkste overtuigde van hun ongelijk wanneer zij onze lievelingen niet om zich heen verzamelen.

De verzending die meerderen van exposeeren terughoudt behoeft geen bezwaar te geven; als men de planten uit de pot neemt, iedere plant afzonderlijk in een courant pakt en het geheel in een kistje of cartonnen doos dan heeft er geen beschadiging plaats.

Gedurende den geheelen duur der tentoonstelling blijf ik zelve aanwezig om met behulp van eenige assistenten er voor te waken dat geen onbevoegden de planten aanraken zoodat ook dit punt geen zorg behoeft te baren en de verpakking bij het terugzenden zal door mij persoonlijk of onder mijn directe toezicht plaats hebben.

Voor de prijzen werden door verschillende leden toezeggingen gedaan o.a. een 10 tal *flinke* planten. geldprijzen enz., enz., doch mijn verzoek in het vurige nummer heeft niet het gevolg gehad dat ik er mij van voorstelde, dat wil zeggen: de verwachte steentjes bleven uit om van de keien te zwijgen. Ik vlei mij nu met de hoop dat dit per ongeluk is en dat velen van plan zijn alsnog een prijs of prijsje beschikbaar te stellen en dat ik daarvan nu spoedig mededeeling ontvang.

Voor de beoordeeling der inzendingen heeft zich een jury gevormd die bestaat uit de heeren: F. Geysendorffer, Hortulanus Dierentuin, 's-Gravenhage, J. M. van den Houten, Rotterdam, Chr. de Ringh, Hilversum, H. G. de Smit, Voorburg, J. J. Ver-

beek Wolthuys, 's-Gravenhage. De inzendingen der juryleden blijven *buiten mededinging*.

Wil **ieder** mij nu zooveel mogelijk helpen en niet langer dralen met opgave van zijn of haar voornemen om in te zenden of om een prijs beschikbaar te stellen, ik kan dan de zaak in het 2e stadium brengen en tot meer positieve voorbereidingen overgaan !

„De laatste loodjes wegen het zwaarst” helpt dus **allen** dragen !  
's-Gravenhage, December 1923. J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

---

### Tegenvallers.

Waarom hebben we zoo vaak teleurstellingen bij het kweken van cactussen en waar blijven de mooie bloemen, die we toch zoo vaak zagen afgebeeld? Als we deze vraag afdoend konden beantwoorden, zouden we er de meeste van onze lezers een weldaad mee bewijzen. Laten we dus maar dadelijk beginnen met te zeggen, dat we dat niet kunnen. Wel willen we in het kort een paar punten noemen, waaraan we zelf onze geringe resultaten der eerste jaren toeschrijven. Het is een feit, dat er jaarlijks een groot aantal planten verloren gaat door onoordeelkundige behandeling. En dit is ook zeer goed te begrijpen, want zelfs voor den ervaren beroepskweeker leveren deze planten hun eigenaardige moeilijkheden op. Hoeveel te meer zal dit argument dus klemmen voor leeken, die weliswaar hun planten met meer individueele toewijding behandelen, doch maar al te vaak zondigen tegen de allereenvoudigste regels eener goede tuinmanskunst. Onze verwachtingen zijn dus in dit opzicht wel eens te hoog gespannen. In het algemeen is onze ervaring nog te gering. Wie zich geregeld heeft op de hoogte gehouden wat onze oostelijke naburen op dit gebied presteeren, dien zal het niet ontgaan zijn, dat de resultaten, daar, heel wat beter zijn dan hier. Maar, hoe kan het ook anders? Reeds meer dan 25 jaar houdt zich een groot aantal liefhebbers met de studie en het kweken van vetplanten bezig. Daar had en heeft men de voorlichting van de meest vooraanstaande mannen op dit gebied, professoren in de botanie, die jarenlange studies aan de cactussen gewijd hebben en bovendien tal van kweekers, die zich ijverig met de cultuur bemoeiden, zich wierpen op de talrijke importen en zorgden, dat het pas ontdekte en waardevolle materiaal binnen korten tijd voor de liefhebbers verkrijgbaar was. Vergelijken we nu hiermede, dat wij eigenlijk pas 5 jaar bezig zijn, dan stemt het ons hoopvol te bedenken, wat er in dien korten tijd reeds is bereikt. IS dus een verkeerde kweekwijze vaak oorzaak van veel teleurstelling, de weinige bloemen schrijven we hoofdzakelijk toe aan een andere fout en wel dat er in onze verzamelingen in het algemeen veel te kleine exemplaren voorkomen. Hoe kan men verwachten, dat stekken en kleine een- of tweejarige zaailingen zoo maar ineens aan het bloeien zouden gaan. Daarenboven zijn er vaak bij beginners veel *Echinopsis* soorten aanwezig, omdat die zoo spoedig stek geven, maar betrekkelijk langen tijd noodig

hebben om in bloei te komen. Mijn gróóte Echinopsissen bloeien ieder jaar. Hoe aardig het dus is kleine stekjes zelf op te kweken, schaf U zoo mogelijk ook een paar oudvaders aan. Daarom ook raden we alle beginnende verzamelaars aan: Neem er een paar aardige vetplantjes bij, die geven gauw bloem en vergoeden voorloopig het gemis der andere. Onze gratis-stekken zijn aldus bedoeld. En ten slotte het zaaien. Dat geeft heel vaak teleurstelling, maar wat komt er gewoonlijk op een bovenhuis van de allergeewoonste zaai bloemen terecht ? Zelfs als men beschikt over een warme kas en een groote mate van routine valt het nog wel eens tegen. Eigenlijk hoort dit werkje dan ook te worden overgelaten aan de menschen van het vak en dan koopt men daar later de planten. Voor den liefhebber, die er slechts een beperkte ruimte voor heeft, is het niets gedaan.

Als studiemateriaal zijn zaailingen echter van zeer groote waarde. Als we onze verwachtingen wat minder hoog spannen en rekening houden met hetgeen hier is opgenoemd, zal de oogst van komende jaar die van zijn voorganger stellig overtreffen.

H.

---

### Pro Domo.

„... En dan gaan wij er eens toe over om, wat wij ons al zolang hadden voorgenomen, ten uitvoer te brengen en dat is: een artikeltje samen te stellen, waarin wij vertellen wat ons dit jaar bij onze planten is opgevallen en wat wij aan bijzonderheden met onze collectie hebben beleefd”.

Deze alinea uit het slot van het artikel „De avond daalt”, in het Novembernummer van „Succulenta” was voor mij de stimulans om met vrijmoedigheid naar de pen te grijpen en een krabbeltje in elkaar te zetten, waarin uiting wordt gegeven aan mijne ondervinding met mijne verzameling cactussen en succulenten.

Alle bijzonderheden te memoreeren, zou mij te ver voeren en te veel plaats vragen, waardoor ik mij aan onbescheidenheid schuldig zou maken. Mijn bedoeling is dan ook globaal weer te geven of mijne verzameling aan de verwachtingen, welke ik begin 1923 koesterde, heeft voldaan.

Alvorens hiertoe over te gaan, wil ik mij kwijten van den plicht, hulde te brengen aan het bestuur van de Nederl. Vereen. van Vetplanlenverzarnelaars, in het bijzonder aan den Voorzitter, den Secretaris en den Penningmeester.

Meermalen heb ik met den Voorzitter gecorrespondeerd en steeds mocht ik van hem daadwerkelijken steun en voorlichting ontvangen. Door zijn bemiddeling ontving ik tegen zeer billijken prijs een serie importplanten, welke tevens vergezeld gingen van een uitgebreide collectie stekken, welke stekken ik gratis ontving. Zelfs kreeg ik voor een exemplaar, dat verrot overkwam, direct na mededeeling hiervan, een prachtig gaaf exemplaar terug.

Ook van onzen Penningmeester mocht ik een serie stekken en ook zaad ontvangen. Mijne collectie is door toedoen van beide heeren aanmerkelijk uitgebreid, terwijl ik van den Secretaris bij

den aanvang mijner verzameling verschillende practische wenken ontving.

Het is mij dan ook een behoefte, in dit Decembern timer bij het eindigen van dit jaar, aan bovengenoemde functionarissen, de heeren J. J. Verbeek Wolthuys, G. D. Duursma en J. M. van den Houten, openlijk een woord van hartelijken dank te brengen en hoop ik dat de vereeniging nog lang door hen geleid moge worden. Naar het mij voorkomt, is de vereeniging met deze leiders aan het hoofd, op den goeden weg.

Is het met het ontvangen van practische en nuttige wenken benevens plantenmateriaal door middel van het bestuur der vereeniging voor mij steeds op rolletjes gegaan, met de kweekerij der planten van mijne verzameling verging het niet zoo vlot. Het zal ongeveer anderhalf jaar geleden zijn toen ik mijne verzameling begon aan te leggen en ik moet eerlijk bekennen, dat het resultaat van dit jaar niet aan mijne verwachtingen heeft beantwoord.

Voordat ik mij ging toeleggen op het verzamelen van cactussen en succulenten, hadden deze planten reeds mijne sympathie en voelde ik mij tot deze grillige en stekelige kinderen der natuur aangetrokken. Door een mijner familieleden kwam ik op een Zondag in aanraking met den heer de Ringh uit Hilversum bij wie ik voor het eerst een keurige verzameling bezichtigde. Met een klein stekje van een bolcactus in mijn zak en als candidaatlid van de Ned. Vereeniging van Vetplantenverzamelaars ging ik per fiets naar huis terug. Of dat kleine stekje zich onderweg zijn Heimat met zijn felle regens herinnerde weet ik niet, maar wel weet ik dat Pluvius zich op dien terugweg lang niet onbetuigd liet en mij dit stekje duur liet betalen, door mijn nieuwen stroo-hoed zoodanig te doorweken, dat hij voor verder gebruik ongeschikt werd. Thuis gekomen duikelde ik uit de natte kleeren-massa mijn stekje op en... de eerste steen van mijne verzameling was gelegd. Een bezoek bij de firma Jansen te Den Haag bracht meerdere exemplaren, terwijl de vier premie-stekjes van de vereeniging nieuw gezelschap vormden. Een keukenplaat naast het balcon van mijn bovenwoning, was door zijn zonnige ligging voor deze beginnelingen een bij uitstek gunstig gelegen verblijf.

Daar een lid der vereeniging hier te Utrecht door plaatsgebrek zijne verzameling van de hand moest doen, kwam ik, door overname dezer verzameling, ook in het bezit van oudere planten.

Vele verrassende ervaringen heb ik bij de verdere groei mijner planten opgedaan en aangezien deze bestonden uit velerlei soorten, als *Echinocactussen*, *Echinopsissen*, *Mamillaria's*, *Cereën*, *Opuntia's*, *Mesembrianthemums*, *Aloë's*, enz.. was er telkens nieuws te ontdekken.

Mijn vrouw, die er oorspronkelijk een weinig gereserveerd tegenover stond, kwam later meermalen in extase over de groeiwijze van sommige exemplaren, vooral als nieuwe stekjes zich vormden. Steeds echter was haar vraag : „Waar blijven nu de bloemen ?” En mijn antwoord was steeds : „die komen ook. De

planten moeten nog wennen aan hunne nieuwe omgeving en het zijn meerendeels nog jonge planten. Maar let eens op in het volgende jaar !”

En nu is het volgend jaar voorbijgegaan. 1923 behoort weldra tot het verleden. Maar bloemen heeft mijn vrouw niet gezien. Ik evenmin ! Van de 120 planten van diverse pluimage hebben alleen gebloeid, *Ceropegia Woodii* en *Othonna crassifolia*. Van de groote en mooie bloemen, waarvan in „Succulenta” zoo vaak wordt gesproken en waar ik steeds naar verlangde heb ik er geen gezien. In „Succulenta,” „Floralia,” „de Natuur,” „Onze Tuinen” en in diverse uitgaven op het gebied van *cactussen* zag ik meermalen foto's van cactusbloemen ; in mijne verzameling echter lieten de bloemen op zich wachten.

En dat was het teleurstellende van de kweekerij. De bloemen bleven weg. Ik heb ze nu voor 1924 gereserveerd en ik vlei mij met de gedachte, dat ze dan ook werkelijk komen.

Heeft de bloei der planten me dus in het afgelopen jaar in den steek gelaten, de groei daarentegen verliep uitstekend. Bijna alle planten werden groeter. Mijn twee rotsactussen schoten flink omhoog. *Pilocereus Straussii* is tweemaal zoo groot geworden, *Opuntia microdasys* kreeg vijf nieuwe schijven, de andere *Opuntia's* kregen eveneens meerdere schijven. De bolvormige *cactussen* groeiden in naijver dapper mee en vormden nieuwe geslachten. De in den aanhef van dit artikel genoemde stekken wortelden. allen voorspoedig, terwijl de *Mesembrianthemums* en *Aloë's* eveneens niet achterbleven. Het was werkelijk een gewedijver van belang.

*Cereus grandiflorus* en *Cereus flagelliformis* daarentegen stonden totaal stil. Deze twee zijn absoluut niets gevorderd en zijn evenver als in 1922, toen ik ze ontving. Hopelijk halen ze in 1924 de schade in.

In het voorjaar had ik diverse zaden uitgezaaid, n.l. *Pilocereus Houletti*, gemengd zaad, *Opuntia* en *Mesembrianthemum*. Deze zaaiing is geheel mislukt. Dat heb ik schijnbaar verkeerd gedaan. Een paar stumperige knopjes heb ik van de geheele zaaiageschiedenis overgehouden. Het zaad van *Mesembrianthemum linguiforme* deed het echter uitstekend, doch voor eenige weken terug vond ik in het bakje, inplaats van de jonge plantjes, een breiachtige massa. Hoe dit kwam is me nog een raadsel <sup>1)</sup>.

Einde September heb ik de collectie binnenshuis gebracht. Bij dezen overgang zijn verschillende *Mesembr.-soorten* gesneuveld. Eigenaardig dat de dooden tot nog toe alleen onder de *Mesembrianthemums* te betreuren zijn. <sup>1)</sup>

Zooals uit bovenstaande blijkt is het niet immer voorspoed en blijven tegenspoeden niet uit. Moeilijkheden zijn er echter om ze te overwinnen. En nu is met de avondschemering de groote rust weergekeerd doch als straks naast de rustende planten *Epiphyllum truncatum* bloeit, *Crassula lactea* en *Aloë variegata*

zich met bloemen tooien, dan gaat ook de winter voor onze verzameling niet ongemerkt voorbij.

Utrecht.

Te Winkel.

1) Vocht? te veel water? Duisternis Red.

---

### Boekbespreking.

De Cactussen, door J. J. Verbeek Wolthuys, met 14 afb. Juist op tijd, om er in dit nummer nog melding van te maken, verscheen van de hand van onzen geachten Voorzitter dit reeds eerder aangekondigde werkje. Aanbeveling in „Succulenta” achten wij overbodig ; niemand onzer lezers toch zal verzuimen zich dit boekje, evenals het reeds eerder (bladz. 98) besproken werkje over Vetplanten, aan te schaffen,

Alleen vermelden wij nog, dat de heer Verbeek Wolthuis de Cactussen beschreven heeft volgens het nieuwe en meer juiste systeem „Britton en Rose”. Ter verduidelijking zijn evenwel de oude namen volgens Schumann bijgevoegd. Niet alleen uit kwekers-, doch vooral uit wetenschappelijk oogpunt beschouwd, heeft dit boekje voor ons groote waarde.

Met den meesten aandrang verwijzen wij daarom naar de advertentie der uitgevers op de voorzijde der omslag. G. D. D.

---

### Medeelingen.

#### NIEUWE LEDEN.

J. van Vliet,	Amsterdam,	Ostadestr. 15
Wijnants	"	Brederodest. 79III
P. Reineke,	Hilversum,	Susannapark 8
Dipl. Ing. H. Buningh,	Rotterdam,	C. P. Thielestr. 5b
D. van Spanje,	's-Gravenhage,	Charlotte de Bourbonstr. 222
O. Huesman,	Weesp,	Roskamstr. 19

ADRESVERANDERING. Het adres van den heer W. van Stigt is thans. Spaarndammerstr. 72, Amsterdam. Het adres van de Ver. v. Aq. Terr. en Ins. liefhebbers te Enschede, A. Nijhuis, Spelbergsweg 43 aldaar.

*Aan de Amsterdamsche leden.* Een onzer leden vraagt ons, welke leden bereid zijn hun collecties, na vooraf gevraagd belet, te laten bezichtigen. Gaarne zullen wij dit vernemen en er in „Succulenta” melding van maken.

#### VRAGENBUS.

1. Wie kan mij helpen aan zaden van cactussen en vetplanten, desgewenscht tegen betaling of in ruil voor andere zaden en planten? Het zaad wordt gebruikt om er propagandamateriaal van te kweken.

J. M. v. d. Houten, Rotterdam.  
Mathenesserlaan 364.

2. *Calumor-schalen.* Wie kent in ons land een adres waar Calumor-schalen te verkrijgen zijn? En wie heeft er reeds ervaringen mee opgedaan? Kan één onzer kwekers niet eens wat van die schalen importeren?

3. Waarom hebben wij zoo vaak teleurstellingen bij het

kweeken van Succulenten? (Zie artikel „Tegenvallers” op bladzijde 133 van dit nummer).

4. *Hollandsche namen*. Wie kent er aardige Hollandsche namen van vetplanten. (b.v. Mesembr. tigrinum = tijgerklauwtje, Crassula lycopodioides = veterplant, Ceropegia Woodii = Japanse lantaarntjes, enz.) Wie volgt?

TE KOOP wegens plaatsgebrek: Cactuskasje 60x 50x45 cM. Correspondentie te richten aan den heer Fred. te Winkel, Utrecht, Kwartelstraat 273.

CORRESPONDENTIE. H. W. te A. vraagt inlichtingen betreffende de behandeling van Importplanten.

Ik stel voorop, dat het meerendeel der Importplanten verzameld wordt gedurende den bloeitijd ; als zij dus hier aankomen zijn zij eigenlijk in hun rustperiode, in ieder geval is de voornaamste groei voor dat jaar voorbij. Indien ik dan ook importen ontvang waarop uitgebloeide bloemen voorkomen dan plant ik deze in bijna droogen grond, slechts een zweempje vocht mag er in aanwezig zijn. Hoe weinig vocht er ook aanwezig is toch worden wortels gevormd en de gedurende de reis meestal geschrompelde planten zwellen beduidend en nemen hun normale vormen aan.

Nu geloof ik wel dat meer water de planten spoediger zou restaureeren maar ik geloof eveneens dat dan te veel vocht opgenomen wordt wat gedurende den winter, (zooal niet vroeger) rotting moet veroorzaken.

Planten waarbij de bloei nog moet plaats hebben, waarbij dus bijvb. jonge knoppen opgemerkt worden, kunnen een kleinigheid meer vocht hebben doch doen het ook indien zij als uitgebloeide behandeld worden, mijn zoo behandelde importen van dit jaar hebben tenminste heerlijk gebloeid.

De meeste importen komen met gebroken wortels aan, ik snijd precies op de plaats van de breuk het afgebroken eind weg en laat voor het oppotten de planten een paar dagen droogen.

Vaak bevinden zich aan de gaaf gebleven gedeelten van de wortels jonge, glasheldere, nieuwe worteltjes die direct na planting hun functie gaan vervullen, dat zijn de planten die het minste moeite geven, daarentegen zijn er die zelfs in 5 à 6 maanden geen wortels vormen (en vreemd genoeg toch opzwellen) voor die is een warme voet noodzakelijk.

Daar de importen geboren zijn in streken waarin het uiterst zonnig en licht is, moeten zij ook zooveel mogelijk licht ontvangen, alleen de eerste weken wordt geschermd, liefst door de ruiten met kalkmelk te bestrijken, dan wordt bij regenbuien vanzelf de bedekking zeer geleidelijk dunner en verdwijnt tenslotte geheel.

’s Winters houden wij de importen natuurlijk zeer droog en in het volgende voorjaar groeien zij met de meerdere warmte gelijk met de andere planten op, alleen houden wij ze iets drooger.

November 1923.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.